

INTERPERSOONLIJK CONTACT

INTERPERSONAL CONTACT, COOPERATIVE LEARNING

WAT?

Het doelgericht faciliteren van persoonlijk contact tussen leden van een gestigmatiseerde groep en andere burgers of professionals. Door dit contact kan stigma afnemen, waardoor de betrokkenen minder drempels ervaren om gezond of gezondheidsondersteunend gedrag te stellen.

VOORBEELD

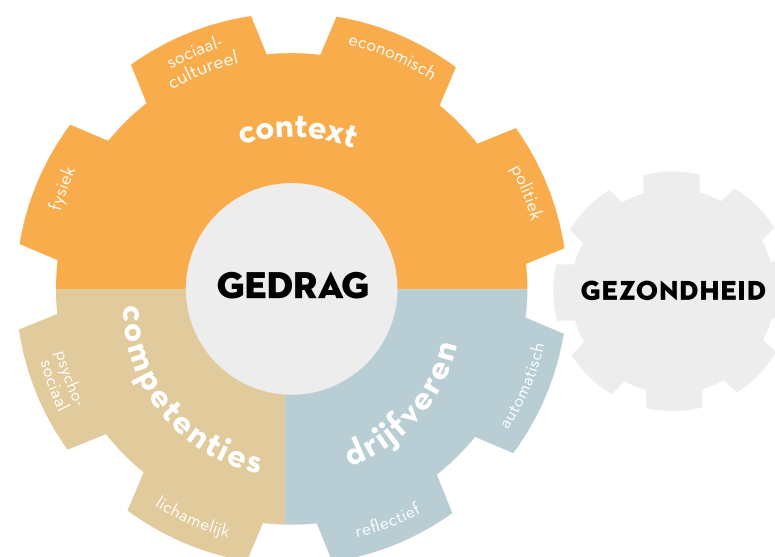
In het kader van seksuele voorlichting nodig je in de klas twee ervaringsdeskundigen die leven met hiv uit om hun verhaal te delen. Hierdoor kunnen leerlingen een minder stigmatiserend beeld van hiv ontwikkelen en meer ondersteunend gedrag stellen tegenover mensen die leven met het virus.

In een buurtwerking organiseren buurtbewoners één avond per maand open ontmoetingsmomenten tussen mensen met een migratieachtergrond en eerstelijnszorgprofessionals. Tijdens deze dialoogmomenten delen mensen met een migratieachtergrond hun ervaringen met drempels in de zorg en zoeken zij samen met professionals naar oplossingen. Dit kan bijdragen aan meer begrip en professionals ondersteunen in meer preventief handelen.

SPEELT IN OP DEZE GEDRAGSDETERMINANTEN:

sociaal-culturele **context** psychosociale **competenties** reflectieve **drijfveren** automatische **drijfveren**

Door persoonlijk contact met leden van een gestigmatiseerde groep en het horen van hun ervaringen kunnen negatieve **associaties** (bv. gevaarlijk, moeilijk, anders) plaatsmaken voor meer genuanceerde en positieve associaties (bv. veilig, open, warm). Dat gaat vaak samen met een afname van gevoelens zoals angst en bedreiging. Hierdoor neemt empathie toe (**interactieve vaardigheden**) en kunnen **attitudes** tegenover de gestigmatiseerde groep positief veranderen. Dit vertaalt zich in een meer ondersteunende en inclusieve houding. Wanneer het contact plaatsvindt in een groepscontext, kunnen groepsinteracties bovendien bijdragen aan het verschuiven van **sociale normen** richting meer aanvaardbaar sociaal gedrag.

WANNEER WERKT HET?

Interpersoonlijk contact werkt beter wanneer er wordt gestreefd naar gelijkwaardigheid tussen alle betrokkenen. In de praktijk is dat niet altijd vanzelfsprekend, bijvoorbeeld door stigma of machtsverschillen. Daarom is het belangrijk om gestigmatiseerde groepsleden expliciet te erkennen en hen te benaderen als experts vanuit hun eigen ervaringen, in plaats van vanuit een probleemdefinitie.

Het interpersoonlijk contact is effectiever wanneer het persoonlijk en betekenisvol is, met ruimte voor interactie en emotionele betrokkenheid. Het delen van verhalen, vragen stellen en een open dialoog zijn hierbij essentieel. Training of ondersteuning voor ervaringsdeskundigen kan nuttig zijn. Daarom is het helpend als een organisatie het interpersoonlijk contact mee faciliteert. Tot slot versterkt een gedeeld doel, zoals meer begrip of minder stigma, de betrokkenheid.